

**Історія Олени Мехедько, учасниці обласного конкурсу
«Жінка Донеччини» 2024 року, номінація «Серце, що дарує родину»**

Мехедько Олена
Олександрівна працювала
керівником Великоновосілківського
районного відділу РАЦС, коли
вперше зустріла хлопчика, якому
судилося стати її сином. Хлопчик
народився на сьомому місяці
вагітності та мав вроджені вади.
Мати хлопчика, росіянка, відразу
відмовилась від дитини, говорячи
про те, що вона чекала дівчинку, а
хлопчик в неї вже був.

Після реєстрації хлопчика, на
ім'я В'ячеслав, його направили до
дитячого будинку у місті Донецьку.
Потенційні усиновлювачі не
цікавилися В'ячеславом, через те,
що їх відлякували чисельні
проблеми зі здоров'ям, бронхіальна
астма і відставання у розвитку.

Олена, як керівник відділу
РАЦС, брала участь у районній
комісії із захисту прав дітей, де
вирішувалися долі багатьох дітей. У
2008 році на цій комісії з'явилась
Катерина – біологічна мати
В'ячеслава, яка на той час народила

дівчинку, але їх не відпускали з лікарні через відсутність житла, придатного
для безпечного проживання немовля. Тоді комісія намагалась допомогти
матері трьох дітей не втратити право їх виховувати, але вона відмовилась
забирати В'ячеслава з дитячого будинку і написала відмову.

Наприкінці 2009 року Катерину знову запросили до комісії із захисту
прав дітей, оскільки діти, які жили з нею, опинилися в складних життєвих
умовах і їх життя і безпека були під загрозою. Тоді Олена вперше відчула
відповідальність за маленьке дитя і вже ввечері обговорила з чоловіком і
сином її бажання забрати В'ячеслава в сім'ю.

За підтримки родини, Олена звернулася у службу у справах дітей, де їй
запропонували розглянути можливість створення прийомної родини – така
форма сімейного виховання надає можливість прийомним батькам
виховувати в родині до чотирьох дітей сиріт за державної підтримки. Олена,

маючи юридичну освіту, ознайомилась більш детально з цією формою сімейного виховання та разом з родиною прийняла рішення створити прийомну сім'ю. Разом із чоловіком пройшли навчання, зібрали всі необхідні документи, встановили контакт із В'ячеславом, і в червні 2010 року хлопчик опинився вдома.

Саме так розпочалась історія Олени, яка з того часу дарує тепло свого серця і своєї родини дітям, які потребують цього понад усе.

У квітні 2011 року в родині Олени вже було четверо дітей, забравши до себе також рідних брата і сестру В'ячеслава.

3 липня 2012 року Олена залишилась одна виховувати чотирьох дітей. Було важко поєднувати роботу, виховання дітей, утримання будинку, але, не дивлячись ні на що, мама забезпечила дітям турботу і підтримку, вона виховує їх в морі любові, в дусі патріотизму і любові до нашої країни.

У 2017 році Олена прийняла рішення створити дитячий будинок сімейного типу. І у квітні 2019 року в її родині знайшли сімейний затишок і материнську любов ще четверо дітей. Не зважаючи на труднощі, жінка була щасливою відчувати себе мамою 8 дітей.

Війна руйнує все! За підтримки Лариси Петушкової, представниці ЮНІСЕФ, Олена і її родина були евакуйовані в безпечне місце в Тернопільській області. Любов дітей, їх підтримка та щирі обійми надавали їй сил, щоб продовжувати жити далі.

У липні 2022 року до Олени звернулась служба у справах дітей м. Слов'янська із проханням допомоги евакуювати 6 дітей з двох сімей, в кожній по троє. Жінка одразу погодилась прийняти в сім'ю всіх шістьох, але, згідно з чинним законодавством, у родину можна було влаштувати ще не більше трьох дітей (у неї вже було 7 прийомних дітей). Так, у серпні 2022 року, Олена стала мамою для 10 прийомних дітей.

Родина Олени неодноразово мала можливість виїхати за кордон, але жінка вважає, що лише в рідній країні діти матимуть змогу реалізувати себе, отримати знання, необхідні для подальшого дорослого життя.

У вересні 2024 року Олена вперше випустила у доросле життя 18-річного хлопця, який продовжує своє навчання у коледжі і надалі отримує родинну підтримку.

Не зважаючи на всі життєві труднощі, Олена не втратила бажання і надалі дарувати тепло свого серця дітям, які цього потребують. Так, у серпні 2024 р. жінка знову не залишилася байдужою до 15 річного хлопця, який в жовтні цього року знайшов любов і турботу в її родині.

Діти Олени вчать малювати, плести бісером, випилювати дерев'яні вироби, в'язати. Всі навчаються у музичній школі на абсолютно різних інструментах, відвідують платні гуртки, займаються шахами, з репетиторами з англійської та української мов, з математики та програмування. Наймолодший відвідує секцію з футболу, всією родиною ходять у басейн та тренажерний зал, на каток, у театри, разом подорожують стежками рідної країни.

На теперішній час шестеро дітей вчаться у школі, п'ятеро є студентами. Кожен в родині Олени знайшов себе, відкрив свої можливості та отримав любов, повагу, впевненість, розвиток у багатьох напрямках, а також можливість інтеграції у суспільство.

Олена має 27 років стажу на державній службі, має диплом магістра з відзнакою у сфері правознавства та диплом магістра психології, любить поезію і пише вірші. На теперішній час вона продовжує навчання у Київському університеті за спеціальністю психотерапевта.

Олена разом з родиною стали активними учасниками форуму прийомних родин «Щастя дитини зростати в родині». Жінка активно підтримує прийомних батьків, надаючи їм юридичну та психологічну підтримку. Вона входить до складу активу прийомних батьків Тернопільської області, які, за підтримки БФ «Майбутнє дітей сиріт», проводять зустрічі, конференції з метою просування сімейних форм виховання дітей. У 2022 р. та в травні цього року Олена взяла участь у зустрічах з Міністеркою соціальної політики стосовно захисту прав дітей та поліпшення умов виховання дітей в сімейних формах, бере участь у вебінарах, що організовуються благодійними фондами.